

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Bazooka Companies, Inc.

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2023 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącego odwołanie jego własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 28 grudnia 2022 r. – R GmbH/Bürgermeister der Landeshauptstadt Innsbruck

(Sprawa C-790/22)

(2023/C 94/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: R GmbH

Druga strona postępowania: Bürgermeister der Landeshauptstadt Innsbruck

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładni art. 14 ust. 2 lit. b) w związku z ust. 5) rozporządzenia (WE) nr 178/2002 ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu lub wykładni na poziomie państwa członkowskiego, w myśl których środki spożywcze należy uznać za nienadające się do spożycia przez ludzi, jeżeli nie jest zagwarantowana możliwość ich zastosowania zgodnie z przeznaczeniem, przy czym nie muszą występować wskazane w art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 powody, dla których środek spożywczy nie może być spożywany przez ludzi (zanieczyszczenie, zarówno przez czynniki obce, jak i w inny sposób, czy też z powodu gnicia, psucia się lub rozkładu)?

W wypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

2) Czy wykładni art. 14 ust. 2 lit. b) w związku z ust. 5) rozporządzenia (WE) nr 178/2002 należy dokonywać w ten sposób, że powinno się uznać, iż środek spożywczy nie nadaje się do spożycia przez ludzi, jeżeli jego zgodne z przeznaczeniem spożycie prowadzi do bardzo dużego (w przypadku średniego dorosłego o masie ciała na poziomie 70 kg – pięciokrotnego) przekroczenia wartości akceptowanego dziennego spożycia, ustalonej przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności w ramach oceny dodatku do żywności (zawartego w środku spożywczym)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 2 stycznia 2023 r. – X/Agrárminiszter

(Sprawa C-6/23 Baramlay) ⁽¹⁾

(2023/C 94/29)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: X

Druga strona postępowania: Agrárminiszter

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 50 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1307/2013”) należy interpretować w ten sposób, że zezwala on państwu członkowskiemu na ustanowienie jako kryterium kwalifikowalności wymogu, że beneficjent pomocy musi prowadzić w sposób nieprzerwany działalność rolniczą jako działalność podstawową oraz jako przedsiębiorca indywidualny od dnia złożenia wniosku o wypłatę 90 % pomocy do końca okresu prowadzenia gospodarstwa?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na to pytanie, czy wspomniane kryterium kwalifikowalności należy interpretować jako zobowiązanie podjęte przez beneficjenta?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na drugie pytanie prejudycjalne, czy art. 64 ust. 1 i art. 77 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku niewykonania zobowiązania można zastosować karę administracyjną, której kwotę należy określić z uwzględnieniem zasady proporcjonalności na podstawie art. 64 ust. 4 lit. b) i art. 77 ust. 4 lit. b) tego rozporządzenia, to znaczy, że przepisy te należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które nakazuje odzyskanie całej pomocy bez uwzględnienia okresu, którego dotyczy niezgodność?
- 4) Czy art. 64 ust. 2 lit. e) i art. 77 ust. 2 lit. e) [rozporządzenia nr 1306/2013] należy interpretować w ten sposób, że „niezgodność [...] nieznaczna” obejmuje sytuację, w której beneficjent pomocy nie przestrzegał przez 176 dni w ciągu pięcioletniego okresu zobowiązania przepisu dotyczącego utrzymania działalności podstawowej, biorąc pod uwagę, że przez cały ten okres prowadził on jedynie działalność rolniczą, z której uzyskiwał dochody?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dz.U. 2013, L 347, s. 608

⁽³⁾ Dz.U. 2013, L 347, s. 549

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 listopada 2022 r. w sprawie T-655/19, Ferriera Valsabbia i Valsabbia Investimenti/Komisja, wniesione w dniu 18 stycznia 2023 r. przez Ferriera Valsabbia SpA i Valsabbia Investimenti SpA

(Sprawa C-29/23 P)

(2023/C 94/30)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA (przedstawiciele: D. Fosselard, avocat i avvocato, D. Slater, avocat i solicitor, G. Carnazza, avvocata)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 listopada 2022 r. w sprawie T-655/19 Ferriera Valsabbia i Valsabbia Investimenti/Komisja;
- wydanie ostatecznego orzeczenia, zgodnie z art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości, obejmującego stwierdzenie, w zakresie dotyczącym wnoszących odwołanie, nieważności decyzji Komisji C(2019) 4969 final z dnia 4 lipca 2019 r. dotyczącej naruszenia art. 65 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, wydanej w sprawie AT.37956 – Pręty zbrojeniowe;